

Ενημερωτικό Οκτωβρίου

Γιώργος Τρούλης
Αναπληρωτής Αιρετός
ΑΠΥΣΠΕ Κρήτης
Τηλ. 6945802754
Email: giorgiot@edc.uoc.gr

Ρέθυμνο, 25 Οκτωβρίου 2011

Προς τους Συναδέλφους μου

Αγαπητοί Συνάδελφοι

Θέμα 1ο: «Ελληνόγλωσση εκπαίδευση εξωτερικού»

Πριν 2 μέρες ανακοινώθηκαν οι αποσπάσεις εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για το εξωτερικό. Όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας, αποσπάστηκαν 42 δάσκαλοι σε χώρες του εξωτερικού και 5 νηπιαγωγοί. Αν δούμε τα τελευταία στοιχεία όπως αναφέρονται στην ανακοίνωση του υπουργείου παιδείας για το σχέδιο νόμου για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού παρατηρούμε μια συνεχόμενη μείωση, αφού οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού ήταν 2350 το σχολικό έτος 2009-2010, μειώθηκαν στους 1850 το σχολικό έτος 2010-2011, ενώ φέτος οι αποσπασμένοι είναι 1430. Η μείωση που επήλθε τα τελευταία 2 χρόνια είναι της τάξης περίπου του 40%. Αυτό σημαίνει με άλλα λόγια, ότι πολλά σχολεία του εξωτερικού δεν θα λειτουργήσουν φέτος ή θα υπολειτουργούν.

Αποκαλυπτικότερο όλων όμως είναι το σχέδιο νόμου για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού, μιας και αποτυπώνει στα βασικά του σημεία το στόχο και την κατεύθυνση που έχει θέσει το υπουργείο. Όπως αναφέρεται στο δελτίο τύπου του υπουργείου παιδείας: *«Με το νέο νόμο ενισχύονται κατά απόλυτη προτεραιότητα και στοχευμένα -με πόρους, εκπαιδευτικούς και επιχορηγήσεις- μόνο μορφές ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης κάθε βαθμίδας που είναι ενταγμένες σε εκπαιδευτικά συστήματα είτε της Ελλάδας, είτε των χωρών εγκατάστασης ή αναγνωρίζονται και επιχορηγούνται από αυτά. Στο πλαίσιο αυτό δίνεται απόλυτη προτεραιότητα και στήριξη σε δίγλωσσες μορφές εκπαίδευσης»*. Καταργούνται επομένως σχολεία ή τμήματα ελληνικής γλώσσας που έχουν δημιουργηθεί από τις ελληνικές κοινότητες. Διευκρινίζεται βέβαια ότι: *«θα εξακολουθήσουν να ιδρύονται ή να στηρίζονται από τους φορείς της ελληνικής διασποράς αποτελώντας πεδίο ανάπτυξης πρωτοβουλιών ενίσχυσης και υποβοήθησης των πολιτικών της ελληνικής πολιτεία»* αλλά δεν θα στελεχώνονται από την ελληνική πολιτεία παρά μονάχα αν κριθούν ως κέντρα «Λόγος» δηλαδή: *«κέντρα αριστείας τα οποία θα τίθενται υπό την αιγίδα του Υπουργείου μορφές και φορείς ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης, ακόμη και μη ενταγμένοι σε εκπαιδευτικό σύστημα, που παρουσιάζουν ιδιαίτερα και εξαιρετικά χαρακτηριστικά μακροχρόνιου και ποιοτικού έργου.»*

Τα στοιχεία πάντως για τα σχολεία που λειτουργούσαν μέχρι σήμερα, κατά το υπουργείο, τα οποία δεν είχαν δημιουργηθεί από την ελληνική πολιτεία και στελεχώνονταν κανονικά είναι της τάξης του 73% των εκπαιδευτικών μονάδων του εξωτερικού. Αυτομάτως γίνεται αντιληπτό ότι το 73% των εκπαιδευτικών μονάδων, ή κάτι λιγότερο, από του χρόνου δεν θα λειτουργεί με κρατική ενίσχυση. Επομένως ο μοναδικός τρόπος ενίσχυσης αυτών των σχολικών μονάδων είναι μόνο η ιδιωτική χρηματοδότηση.

Το σχολείο της αγοράς κάνει επίσημα την αρχή του από την ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού. Οι ελληνικές κοινότητες και η ελληνορθόδοξη εκκλησία θα επωμιστούν το κόστος των σχολείων τους, με την πρόσληψη και των εκπαιδευτικών.

Η προσπάθεια συρρίκνωσης της εκπαίδευσης σε όλα τα μήκη και πλάτη της Ελλάδας και του κόσμου αποτελεί στόχο με απώτερο σκοπό την ιδιωτικοποίηση των σχολείων. Η συνεχής υποχρηματοδότηση που συνεχίζεται με αυξητικούς ρυθμούς της τάξης του 25% από την προηγούμενη δόση, για τα σχολεία στην Ελλάδα, αποδεικνύει ότι σε λίγο η ιδιωτική πρωτοβουλία θα προβάλλει ως μονόδρομος. Δυστυχώς μέσα σε όλη αυτή την οικονομική κατάρρευση, δεν καταρρέει απλά το σχολείο, δεν καταρρέει απλά η εκπαίδευση, υποθηκεύεται το μέλλον μιας ολόκληρης γενιάς.

Θέμα 2ο: «Σκέψεις μέσα στην “κρίση”»

Το ερώτημα που ακούγεται τελευταία στις συζητήσεις, εκτός από το κούρεμα του χρέους, τι κερδίσαμε τελικά με την απεργιακή κινητοποίηση της 19^{ης} και 20^{ης} Οκτωβρίου. Το ερώτημα όμως πρέπει να τεθεί σε άλλη βάση δηλαδή εμείς τι κάνουμε και πώς τοποθετούμε τους εαυτούς μας σε όλη αυτή την ρευστή κατάσταση. Σε ότι μας αφορά κάναμε αυτό που μπορούσαμε να κάνουμε, δράσαμε, αγωνιστήκαμε, παλέψαμε απέναντι σε μια κυβερνητική πολιτική που καταλύει κάθε έννοια εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Δε μείναμε απαθείς, βγήκαμε στους δρόμους, δώσαμε μια μάχη και αφήσαμε μια παρακαταθήκη για το αύριο των αγώνων, για το μέλλον των διεκδικήσεων, απέναντι σε κάθε νέο “Δερβέναγα” που θα συνεχίσει την ίδια ανάλγητη ή και χειρότερη πολιτική.

Όμως το ζήτημα πλέον είναι τελικά εμείς τι κάνουμε από εδώ και πέρα, πώς πορευόμαστε σήμερα που όλα ξεφτιίζουν, που όλα φυλλορροούν μπροστά στις νέες προκλήσεις, μπροστά στις νέες κοινωνικές και οικονομικοπολιτικές συνθήκες; Αυτό που δεν πρέπει να κάνουμε πάντως είναι να σκύψουμε το κεφάλι και να γονατίσουμε από την καταπίεση και τον συναισθηματικό βιασμό που μας ασκούν. Οι εκπαιδευτικοί είμαστε από τη φύση μας αισιόδοξοι άνθρωποι και άνθρωποι που δε λυγάμε στα δύσκολα. Οφείλουμε να δώσουμε στη νέα γενιά το μοναδικό όπλο με το οποίο μπορούν να αντισταθούν σε κάθε οικονομικό κ.λ.π. κατακτητή, δηλαδή τη γνώση. Είμαστε αυτοί που μπορούμε με το δικό μας τρόπο, με τη στάση και το παράδειγμά μας να κάνουμε κοινωνικοπολιτικές αλλαγές δίδοντας στη νέα γενιά μια νέα κουλτούρα και ένα όραμα, όχι το δικό μας, αλλά τη δύναμη να δημιουργήσουν και να παλέψουν για το δικό τους όραμα. Αυτό θα συμβεί όμως όταν εμείς οι ίδιοι θα τους έχουμε διδάξει πλέον με τον τρόπο ζωής μας, με τη συμπεριφορά μας και τη στάση μας, με την υλοποίηση πλέον του δικού μας οράματος.

Οι στιγμές που περνάει η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να εκφραστεί μέσα από τις λέξεις όσο πλούσια κι αν είναι η ελληνική γλώσσα. Τα συναισθήματα πλέκονται μεταξύ τους διαμορφώνοντας μέσα μας ένα εκρηκτικό τοπίο. Ένα τοπίο που όταν διαμορφωθεί θα προβάλλει με διάφορους τρόπους, ειρηνικούς ή βίαιους. Η μοναδική μας λύση, ως εργαζόμενοι αλλά και ως άνθρωποι είναι η ενότητα, η συλλογικότητα και η αλληλεγγύη. Ο κομματισμός με τη μορφή που καθιερώθηκε, η παραταξιακή διαπάλη στα συνδικάτα που λειτούργησε πέρα από κάθε έννοια διεκδίκησης προς το συμφέρον των εργαζομένων, ο συσχετισμός και η αλληλεξάρτηση των παραπάνω μεταξύ τους, η κουλτούρα που διαμορφώθηκε γύρω από αυτό το πολιτικό – συνδικαλιστικό σύστημα (πελαταιακό-ρουσφετολογικό) οδήγησε στο σήμερα. Ένα σήμερα που μπορεί, στην καλύτερη περίπτωση, να γίνει η ευκαιρία για ένα διαφορετικό, ένα πιο ανθρώπινο αύριο. Η λύση δεν βρίσκεται μακριά. Η λύση είμαστε εμείς, όλοι εμείς. Σε αυτή τη μάχη για το αύριο δεν περισσεύει κανένας, αρκεί να αποφασίσουμε το αύριο που θέλουμε και ποιο όραμα θα

υπηρετήσουμε. Αυτό όμως δεν θα το αποφασίσει κανένας πάνσοφος, κανένας πολιτικός, κανένας ψευτοηγέτης ή πολιτικός σχηματισμός. Αυτό θα το αποφασίσουμε όλοι μαζί, δίχως αγκυλώσεις και εξαρτήσεις. Όλοι μαζί, ενωμένοι, με νέα προτάγματα για το αύριο μπορούμε και έχουμε τη δύναμη να τα καταφέρουμε. Ο πεσιμισμός και η μοιρολατρεία που μας καλλιεργούν μας γονατίζει. Μη χάσουμε τον εαυτό μας και το χαμόγελό μας. Είναι ώρα για αλλαγή και γενναίες αποφάσεις για το αύριο σε όλα τα επίπεδα του κοινωνικού βίου.

Σας στέλνω:

- Την απόφαση απόσπασης εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο εξωτερικό
http://www.minedu.gov.gr/publications/docs2011/Apofasi_apospasis_eksoteriko_2011-12.pdf
- Το σχέδιο νόμου για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού.
<http://www.minedu.gov.gr/grafeio-typou/deltia-typov/24-10-11-sxedio-nomou-gia-tin-ellinoglossi-ekpaideysi-sto-eksoteriko.html>

«ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΑΝ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ»

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

Με Συναδελφικούς Χαιρετισμούς

Γιώργος Τρούλης
Αναπληρωτής Αιρετός
ΑΠΥΣΠΕ Κρήτης

*Υ.Γ. Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να λαμβάνουν τα ενημερωτικά και τα άρθρα που στέλνω στα σχολεία στο προσωπικό τους ηλεκτρονικό ταχυδρομείο να μου στείλουν e-mail στο: giorgiot@edc.uoc.gr. Επίσης έχω δημιουργήσει σελίδα στο Facebook μέσω του οποίου μπορούμε να επικοινωνούμε άμεσα (το όνομα χρήστη είναι Giorgos Troulis).